यति। त एनं तृप्ताः प्रजया पशुभिस्तर्पयन्ति" इति। सायङ्काले यावन्त्यग्निहोत्रिणो गृहं गच्छन्तीति सायंयावानः। एवं प्रातर्यावाणः। तेषामुभयेषामतृप्तौ प्रजापशुवियोगः। तत्तृप्तौ प्रजादिसम्पत्तिः। अतस्तर्पणाय मन्त्रः स्पर्शनीयं हविः सायं यावभिर्देवैः सहेति मन्त्रार्थः। एवमितरत्रापि। पुनः फलोक्तिरुपसंहारार्था॥

अथाग्निहोत्रकर्मणान्युन्नयनादिकं वज्रत्वकल्पनया प्रशंसति। "अरुणो ह स्माहौपवेशिः। अग्निहोत्र एवाहꣳ सायं प्रातर्वज्रं भ्रातृव्येभ्यः प्रहरामि। तस्मान्मत्पापीयाꣳसो भ्रातृव्या इति। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। समित् सप्तमी। सप्तपदा शक्करी। शाक्करो वज्रः॥ अग्निहोत्र एव तत्सायं प्रातर्वज्रं यजमानो भ्रातृव्याय प्रहरति। भवत्यात्मना। परास्य भ्रातृव्यो भवति" [११] इति। अरुणो नामतः सचोपवेशस्य पुत्रः कदाचित् सभामध्ये स एवमुवाच। सायं प्रातश्च यदनुष्ठानं सायं भ्रातृव्येभ्यो मदीयो वज्रप्रहारः। तस्मात् कारणाद् भ्रातृव्यो मत्तोऽप्यतिदरिद्र इति कथं वज्रसम्पादनमिति तदुच्यते। उन्नयनहोमसमीपे तया सप्रसङ्ख्या सप्तभिः पादैरुपेता शक्करी बुद्धिस्था वज्रश्च शाक्करः। वज्रो वै शाक्करेत्यादि श्रुत्यन्तरप्रसिद्धः तस्मादीदृशाग्निहोत्रप्रयोगेण यजमानः स्वयं सम्पन्नो भवति। भ्रातृव्या परा भवन्ति। अत्र मीमांसायां प्रथमाध्यायस्य द्वितीयपादे चिन्तितम्।

"आदित्यो यूप इत्यत्र स्तुतिरादित्यशब्दतः।